Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 19 lipca 1938 r. Nr 51.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Dział Finansowy.

OBWIESZCZENIA.

CZĘŚĆ C.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

446.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lipca 1938 r. o rozszerzeniu zakresu czynności składnic trakcyjnych w parowozowniach kolei państwowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W § 10 statutu organizacyjnego parowozowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. nr 67, poz. 341) w brzmieniu zarządzenia z 23 czerwca 1937 r. (Dz. Urz. M. K. nr 22, poz. 172), w ust. (2) po pkt. 4) wstawia się nowy pkt 5) o brzmieniu następującym: „pobieranie, w razie potrzeby z magazynu zasobów, przechowywanie i wydawanie, w obrębie wyznaczonych parowozowni odcinków trakcyjnych — materiałów użytku stałego jednostkom innych służb,"; obecny pkt 5) § 10 oznacza się cyfrą „6)".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 134/12/38.

447.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 czerwca 1938 r. o odzieży służbowej pracowników Komunikacji Samochodowej przedsiębiorstwa „P. K. P."

Na podstawie § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 28 czerwca 1934 r. nr P. 6/57/25/34 w sprawie odzieży służbowej pracowników Komunikacji Samochodowej przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. nr 29, poz. 173) wstawia się w § 1 w ustępie „B" (odzież inwentarialna) punkt V o następującej treści:

„V. czapki mundurowe, kurtki mundurowe, spodnie mundurowe i płaszcze ochronne:

pracownikom sezonowym, zatrudnionym w okresie czasu poniżej 6 miesięcy, w charakterze kierowców samochodów lub konduktorów samochodów".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 6/59/28/38

448.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 lipca 1938 r. o ulgach przejazdowych dla numerowych zarobkujących na dworcach Polskich Kolei Państwowych.

Numerowym, zarobkującym na dworcach Polskich Kolei Państwowych, przyznaję corocznie po cztery jednorazowe zaświadczenia imienne, uprawniające do ulgowych przejazdów Polskimi Kolejami Państwowymi w klasie trzeciej, według tabeli opłat ulgowych ze zniżką specjalną (tab. 9).

Prawo do otrzymywania powyższych zaświadczeń przysługuje tym numerowym, którzy posiadają jeden rok nieprzerwanej pracy na P. K. P. w charakterze numerowych.

Przy przejazdach za zniżkowymi biletami, wykupionymi na podstawie wydawanych przez Dyrekcje ulgowych zaświadczeń, zainteresowani numerowi legitymować się będą jakimkolwiek dowodem z fotografią, stwierdzającym tożsamość osoby.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

449.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 lipca 1938 r. nr 96 o przedsiębiorstwach zarobkowych na stacjach kolejowych.

Wobec wątpliwości, poruszonych przez niektóre Dyrekcje w sprawach przedsiębiorstw zarobkowych na stacjach kolejowych, Ministerstwo Komunikacji uzupełnia okólnik z dnia 26 lutego 1937 r. nr 60 (Dz. Urz. M. K. nr 12, poz. 82) następującymi postanowieniami:

1) Dzierżawcom lokali lub placów, przeznaczonych na przedsiębiorstwa zarobkowe na stacjach kolejowych, którzy zalegają z opłatą czynszu i innych należności, należy — w zasadzie — natychmiast wypowiadać umowę. Jeżeli jednak dzierżawcy zalegają z opłatami bez swej winy, a są solidnymi kontrahentami, wówczas Dyrekcja — na ich prośbę — może:

a) albo wyznaczyć im dodatkowy termin zapłaty zaległości,

b) albo rozłożyć spłatę zaległości na dogodne raty (pkt 9 wymienionego okólnika z dnia 26 lutego 1937 r.),

c) albo też zniżyć im odpowiednio czynsz z ważnością wstecz, mając jednak na uwadze zasady, określone w pkt 5 niniejszego okólnika.

2) Odszkodowanie umowne (karę umowną), określone na 5% rocznego czynszu dzierżawnego za każdy dzień opóźnienia terminu opróżnienia lokalu (placu), przeznaczonego do prowadzenia przedsiębiorstwa zarobkowego na stacji kolejowej, Ministerstwo Komunikacji zmniejsza niniejszym do 0,5%. W związku z tym należy w zawieranych w przyszłości

umowach dzierżawnych określać to odszkodowanie umowne (karę umowną) na 0,5%.

Omawiana obniżka wysokości odszkodowania umownego, ma również zastosowanie do umów istniejących; o obniżce tej należy dzierżawców zawiadomić odrębnymi pismami, których kopie powinny być dołączone do akt umowy.

Powyższa zasada nie ma jednak zastosowania w odniesieniu do umów, co do których stosunek umowny został już rozwiązany i które są obecnie przedmiotem sporu sądowego o zapłatę zaległego czynszu i odszkodowania umownego (kary umownej). W tych sprawach Dyrekcja może ograniczyć powództwo, jeżeli względy słuszności lub inne okoliczności za tym przemawiają, jednak tylko w porozumieniu z Prokuratorią Generalną.

W sprawach, w których już zapadły prawomocne wyroki sądowe, przyznające P. K. P. wyżej wskazane odszkodowanie umowne (5%), należy dążyć do wyegzekwowania całej przysądzonej należności; w razie stwierdzenia w drodze wywiadów, przeprowadzanych w odstępach 6 miesięcznych przez 3 lata, że egzekucja jest bezowocna, należy przysądzone należności umorzyć z zachowaniem przepisów § 2 pkt 31 i § 5 pkt 9 nr Pers. 11.

3) P. K. P. mogą być obowiązane do odszkodowania (w drodze ugodowej lub sądowej) w razie nieszczęśliwych wypadków, jakie na terenie kolejowym zdarzą się personelowi restauracyj (bufetów) kolejowych i personelowi Towarzystwa „Ruch", zatrudnionemu zwłaszcza przy przejeżdżających pociągach. Mimo, że P. K. P. mają zastrzeżone w odnośnych umowach prawo żądania od dzierżawców restauracyj (bufetów) kolejowych zwrotu wypłaconego odszkodowania, to jednak Dyrekcja zażąda od nich, by we własnym interesie przyjmowali do swej służby, zatrudnianej na peronach, osoby zdrowe (z dobrym wzrokiem, słuchem itd.), posiadające szybką orientację, roztropne oraz bez nałogów (np. pijaństwa).

Odnośnie pracowników Towarzystwa „Ruch", Ministerstwo Komunikacji ureguluje powyższą sprawę bezpośrednio z Towarzystwem.

Właściwe organa służby stacyjnej będą zwracały uwagę na personel restauracyj (bufetów) kolejowych i Towarzystwa „Ruch", zajęty przy pociągach. W razie stwierdzenia, że nie odpowiada on wymienionym wymaganiom lub że zachowaniem swoim lekkomyślnie naraża się na niebezpieczeństwo (np. przez wskakiwanie i wyskakiwanie w czasie biegu pociągu), należy spowodować usunięcie takich osób od pracy na peronie.

4) Nie należy udzielać zezwoleń na przejazd pociągami pasażerskimi personelu restauracyj (bufetów) kolejowych, w celu sprzedaży artykułów spożywczych i napojów między sąsiednimi stacjami.

5) Ponieważ zasadniczo czynsz dzierżawny za lokale przedsiębiorstw zarobkowych na stacjach kolejowych jest ustalany w drodze przetargu w stosunku rocznym, przeto późniejsze poddawanie rewizji wysokości czynszu — bez przeprowadzenia ponownego przetargu — powinno mieć miejsce tylko w razie spadku obrotów poniżej obrotów z pierwszego roku dzierżawy. Przy rewizji należy liczyć się z wynikiem początkowego przetargu, który był podstawą określenia czynszu dla danego dzierżawcy.

Przy zniżkach należy więc brać pod uwagę stosunek, jaki zachodził między zaoferowanym rocznym czynszem, a obrotami z pierwszego okresu rocznego po objęciu przedsiębiorstwa przez dzierżawcę, a to celem utrzymania nadal tego stosunku, opartego na ofercie, złożonej przez niego samego. W razie wniesienia prośby o obniżkę i stwierdzenia takiego spadku obrotów, który czyni przedsiębiorstwo nierentownym, Dyrekcja może odpowiednio zmniejszyć czynsz, zachowując jednak co najmniej ten sam stosunek, jaki zachodził początkowo między wysokością oferowanego rocznego czynszu a ówczesnymi obrotami.

Inny sposób obniżania czynszu (np. tylko w pewnym — niższym od dotychczasowego — procencie od obrotów bez względu na stosunek oferowany przy przetargu), nie powinien mieć w zasadzie miejsca, gdyż wtedy przetargi stałyby się fikcją, a niesumienni oferenci oferowaliby wyższe czynsze, z góry licząc na przyszłe obniżenie czynszu. Odstępstwo od tej zasady, tj. obniżenie czynszu poniżej stosunku oferowanego rocznego czynszu do obrotu z pierwszego roku dzierżawy, może mieć miejsce tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy ze względu na solidność dzierżawcy i bardzo dobre dotychczasowe prowadzenie przedsiębiorstwa, wskazane jest pozostawienie mu nadal dzierżawy przedsiębiorstwa przez określenie czynszu w kwocie odpowiadającej godziwemu procentowi od obrotów bez względu na jego początkową ofertę.

Przy badaniu rentowności danego przedsiębiorstwa, tj. zarówno wpływów, jak i wydatków, przy czym tych ostatnich oczywiście również pod względem ich celowości, należy dążyć do uzyskania możliwie jak najbardziej ścisłych i zgodnych z rzeczywistością wyników, korzystając z ksiąg (zapisków) handlowych, jak również z innych danych, np. z wymiarów podatkowych, z opinii zawiadowcy stacji, z doraźnej kontroli obrotów danego przedsiębiorstwa itp.

Jeżeliby Dyrekcja doszła do wniosku, że nierentowność spowodowana jest nieumiejętnością czy niedbałością dzierżawcy, to właściwszym załatwieniem byłoby nie udzielanie obniżki, a dążenie do rozwiązania umowy i znalezienia odpowiedniejszego dzierżawcy.

Podobnie należałoby postąpić w stosunku do dzierżawców nadmiernie zadłużonych wobec P. K. P.

W każdym razie Dyrekcja przy rozpatrywaniu spraw przedsiębiorstw zarobkowych na dworcach, a szczególnie restauracyj (bufetów) kolejowych, powinna mieć na celu nie tylko uzyskanie dochodów dla przedsiębiorstwa P.

K. P., lecz także jednocześnie stworzenie warunków odpowiedniego prosperowania tych przedsiębiorstw, ze względu na potrzeby podróżującej publiczności.

Dzierżawca solidny i dobrze prowadzący swoje przedsiębiorstwo, powinien mieć zapewniony pewien godziwy zarobek, który pozwoliłby mu na prowadzenie przedsiębiorstwa na odpowiednim poziomie.

6) Ponieważ dodatek administracyjny, doliczany — w myśl postanowień ustępów 5 i 6 § 7 obowiązującego obecnie wzoru umowy na dzierżawę lokali restauracyj (bufetów) kolejowych (druk P. K. P. seria A nr 31) — do ceny prądu elektrycznego i gazu, różni się co do wysokości od dodatku administracyjnego, przewidzianego w punkcie e) ust. XII, w punkcie c) ust. XIII oraz w punkcie c) ust. XIV załącznika 1) § 52 Ogólnych Przepisów o rachunkowości przedsiębiorstwa P. K. P. (nr F. 10), przeto — w celu ujednostajnienia tych opłat — należy doliczać dodatek administracyjny, określony w powyżej wskazanych przepisach nr F. 10, z tym jednak zastrzeżeniem, że cena całkowita, tj. z dodatkiem administracyjnym nie może być niższa od ceny rynkowej danej miejscowości.

Zgodnie z tym należy przeprowadzić we wszystkich posiadanych egzemplarzach wzoru wymienionej umowy odpowiednie poprawki.

Powyższe zmiany należy wprowadzić również w umowach już zawartych po porozumieniu się z zainteresowanymi dzierżawcami.

7) W związku z ustępem przedostatnim § 7 omawianego wyżej wzoru umowy na dzierżawę lokali restauracyj (bufetów) kolejowych, Dyrekcja w poszczególnych przypadkach — na podstawie pisemnej prośby — może zwalniać dzierżawców lokali restauracyjnych (bufetowych), będących równocześnie poczekalniami, od obowiązku pokrywania połowy kosztu czyszczenia takich lokali, pod warunkiem, że dzierżawcy ci będą obowiązani do utrzymywania w nich czystości własnym kosztem i staraniem.

Zwolnienie takie będzie miało jednak charakter czasowy; gdyby Dyrekcja w konkretnym przypadku przekonała się, że dany dzierżawca wykonywa niedbale lub nieodpowiednio powierzone mu czynności, to powinna bezzwłocznie cofnąć wymienione zwolnienie i powrócić do stosowania odnośnego postanowienia umowy.

8) Koncerty tak radiowe jak i wykonywane przez orkiestrę mogą być urządzane w lokalach restauracyjnych (bufetowych) tylko pod następującymi warunkami:

a) zezwolenie może być wydane na podstawie decyzji Dyrekcji, po stwierdzeniu, że warunki lokalne danej stacji kolejowej są odpowiednie do tego rodzaju imprez,

b) koncerty mogą odbywać się tylko w tych restauracjach (bufetach), których lokale nie znajdują się w bliskim sąsiedztwie pomieszczeń biurowych, aby produkcje muzyczne nie przeszkadzały pracownikom kolejowym w ich zajęciach służbowych,

c) koncerty mogą być urządzane tylko w czasie słabego nasilenia ruchu pasażerskiego, aby nie stwarzały przeszkód w sprawnej obsłudze i informowaniu podróżującej publiczności,

d) za pomocą głośników radiowych, zainstalowanych w lokalach restauracyjnych (bufetowych) mogą być odbierane tylko koncerty, odczyty, słuchowiska itp. wyłącznie objęte programami stacyj polskich,

e) obowiązujące ceny potraw i napoi, podawanych w restauracjach (bufetach) w czasie trwania koncertów, nie mogą być z tego tytułu podwyższane.

9) Radioodbiorniki w lokalach restauracyjnych (bufetowych), będących równocześnie poczekalniami dla pasażerów, mogą być przyłączane do obwodów elektrycznych poczekalni; w ten sposób dzierżawcy opłacać będą połowę kosztów zużytego prądu elektrycznego.

W innych przypadkach radioodbiorniki należy przyłączać do takich obwodów, przy których dzierżawcy ponoszą całkowite koszty zużytego prądu elektrycznego.

10) W związku z ustępem IV zarządzenia z dnia 4 grudnia 1936 r. (Dz. Urz. M. K. nr 66, poz. 334) Dyrekcje wprowadzą odpowiednie uzupełnienie we wszystkich posiadanych egzemplarzach wzorów umów na dzierżawę lokali restauracyjnych i bufetowych (§ 10) oraz lokali zakładów fryzjerskich i umywalni.

Co się tyczy umów już zawartych, Dyrekcje skłonią dzierżawców do nabywania — w miarę potrzeby — bielizny stołowej, fartuchów, ręczników, ścierek itp. wyłącznie z lnu i konopi pochodzenia krajowego.

Nr O. K. D. X/3.

450.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 czerwca 1938 r. nr 97 o podziale pracowników umownych, zatrudnianych w warsztatach k. p., na umownych — stałych i umownych — niestałych.

(1) W rozumieniu okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 stycznia 1938 r. nr 17, o podziale pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. Urz. M. K. nr 16, poz. 176) pracownikami umownymi — niestałymi w warsztatach k. p. są pracownicy umowni, zatrudnieni do roku przy zwiększonych w danym roku programowych naprawach taboru oraz przy zwiększonych w związku z tymi naprawami, robotach gospodarczych w warsztatach głównych i pomocniczych k. p.

(2) W razie przedłużania się zwiększonych robót naprawczych i gospodarczych ponad rok i włączenia ich do programu robót, przewidzianych na następny rok budżetowy, umowni — niestali pracownicy, zatrudnieni przy tych robotach, uzyskują charakter pracowników umownych — stałych po roku zatrudnienia.

Nr P. 8/5/31/38.

DZIAŁ FINANSOWY.

451.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 czerwca 1938 r. o uzupełnieniach Tymczasowego Zarządzenia Ministerstwa Komunikacji w sprawie zarachowania wpływów za przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, dokonanych w komunikacji bezpośredniej z koleją F. P. T. K.

Z ważnością natychmiastową należy w „Tymczasowym Zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji w sprawie zarachowania wpływów za przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, dokonanych w komunikacji bezpośredniej z koleją F. P. T. K. z dnia 1 stycznia 1938 r., stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 grudnia 1937 r. nr FD III. 91/59 (Dz. U. M. K. z 1937 r. nr 67, poz. 578),

na stronie 5 w wierszu 10 od góry po nazwie „Gdynia — Chylonia" dodać „Gdynia — Orłowo", zaś w wierszu 12 od góry po nazwie „Gdynia Dworzec Morski" dodać „Gdańsk Hbf.".

Nr F. D. III. 91/45.

OBWIESZCZENIA.

Wydawnictwa zalecone.

„Technika Samochodowa", miesięcznik techniczny, poświęcony sprawom konstrukcji i wytwarzania samochodu oraz dziedzinom pokrewnym.

Wydawany przez Koło Inżynierów Samochodowych Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich.

Część C.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 89, poz. 705) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) wprowadza się zmiany następujące:

1) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu następującym:

„§ 7a. Pracownikom, pełniącym służbę w mieście Gdyni, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

1) pracownikom etatowym i praktykantom:

W grupie uposażenia	Złotych miesięcznie
1	200
2	140
3	110
4	90
5	80
6	70
7	60
8	50
9	40
10	40
11	30
12	30
13	20
14	20

2) pracownikom stałym:

W kategorii płacy	Opłacanym według tabeli płac A	Opłacanym według tabeli płac B
	złotych dziennie	złotych dziennie
1	1.60	1.30
2	1.60	1.30
3	1.20	1.00
4	1.20	1.00
5	0.80	0.70
6	0.80	0.70

2) w § 8 skreśla się wyraz „Gdyni", zaś wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Ulrych.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 358).

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 100138. 19.VII.38. 8400.